

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2397/2022
30.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјине, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, против туженог АА са непознате адресе, чији је привремени заступник Немања Лагунцин, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4950/2019 од 09.01.2020. године, у седници већа одржаној 30.03.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог Апелационог суда у Новом Саду да се о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4950/2019 од 09.01.2020. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 4950/2019 од 09.01.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7533/2018 од 17.09.2019. године, исправљеном решењем тог суда П 7533/2018 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова школовања исплати 226.320,94 динара, са законском затезном каматом од 08.09.2008. године до исплате.

Допунском пресудом Основног суда у Новом Саду П 7533/2018 од 24.10.2019. године ставом првим изреке, допуњена је пресуда тог суда П 7533/2018 од 17.09.2019. године, исправљена решењем тог суда П 7533/2018 од 23.10.2019. године тако што је тужилац обавезан да туженом поред износа главног дуга накнади и трошкове парничног поступка од 73.294,08 динара, тако да изрека гласи: обавезује се тужени да тужиоцу на име трошкова школовања исплати 226.320,94 динара, са законском затезном каматом од 08.09.2008. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка од 73.294,08 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 4950/2019 од 09.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена допунска пресуда. Ставом другим изреке, одбачена је жалба тужиоца, а жалба туженог делимично усвојена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу на досуђени

износ трошкова школовања од 226.320,94 динара, исплати законску затезну камату почев од 07.07.2017. године, уместо од 08.09.2008. године, па до исплате, док је тужбени захтев одбијен у делу у ком тужилац потражује исплату законске затезне камате на исти износ за период од 08.09.2008. године до 07.07.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да привременом заступнику туженог накнади трошкове жалбеног поступка од 24.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 24.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, са позивом на одредбу члана 395. Закона о парничном поступку, благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду РЗ 5/21 од 30.06.2021. године предложено је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца (погрешно наведено – туженог) изјављеној против другостепене пресуде.

Наведеном одредбом члана 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ број 125/04, 111/2009, 36/2011, 53/2013), која се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. ЗПП, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Одлучујући о предлогу апелационог суда, ревизијски суд је нашао да нису испуњени услови предвиђени чланом 395. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Ревизија указује на погрешну примену материјалног права, одредбе члана 277. Закона о облигационим односима, у погледу доспелости потраживања тужиоца. Питање када је потраживање доспело и од када је дужник у доцњи у вези права повериоца на камату је чињенично и утврђује се у сваком конкретном случају. Због тога, иако тужилац указује на постојање другачијих одлука, оне не указују и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Осим тога, утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање ревизије на основу члана 395. ЗПП.

Из тих разлога је, Врховни касациони суд, одлуку као у ставу првом изреке, донео применом члана 396 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Тужбу ради накнаде штете, у овој правној ставри, тужилац је поднео суду 20.11.2008. године. Првобитна вредност предмета спора од 861.525,24 динара, смањена је у току поступка на 226.320,94 динара, поднеском тужиоца од 28.05.2019. године.

Чланом 467. ставом 1. ЗПП. прописано је да спорови мале вредности, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 478. став 6. истог Закона, да против одлуке другостепеног суда (донете у поступку о споровима мале вредности) није дозвољена ревизија.

Пошто је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је применом члана 478. став 6. ЗПП, ревизија тужиоца недозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић